

ILGIN BELEKLER MAHALLESİ (KÖYÜ) CAMİSİ

ILGIN BELEKLER NEIGHBORHOOD (VILLAGE) MOSQUE

Razan AYKAÇ *

Öz

Konya Ilgın Belekler Mahallesinde bulunan Belekler Köyü Cuma Camisi; kitabesi ve vakfiyesi bulunmayan, dikdörtgen planlı, üzeri dört yönden eğimli kırma çatı ile örtülü bir yapıdır. Caminin batısında, alt kısımda, Kuran Kursu için yapılmış dikdörtgen planlı bir bölüm yer almaktadır. Cami; plan, iç mekân örtü sistemi ve süsleme özelliklerinden hareketle XVIII. yüzyıl sonu XIX. yüzyılın başına tarihlendirilmektedir. Ahşap direkli ve ahşap tavanlı camiler gurubunda yer alan yapının; ahşap mihrap, minder, mahfil ve vaaz kürsüsü bulunmaktadır. Harim mekânındaki bu mihrap, minber ve vaaz kürsüsü Osmanlı'nın batılılaşma dönemi süsleme özelliğine uygun olarak S/C kavrımları, bitkisel ve geometrik motiflerle tezyin edilmiştir.

Özellikle; Ilgın, Akşehir, Kadınhanı, Beyşehir ve Seydişehir'in köylerinde ahşap direkli ve tavanlı, beden duvarı kerpiç malzeme ve sıvalı, dıştan düz dam ya da kırma çatı ile örtülü yapılar tercih edilmiştir. Ilgın Belekler Köyü Cuma Camisi, ahşap direkli ve ahşap tavanlı camilerin Konya bölgesindeki güzel örneklerinden biridir.

Ilgın Belekler Köyü'nün Cuma Camisi olarak inşa edilen bu yapı, XVIII-XIX yüzyıl Osmanlı batılılaşma dönemi süsleme özellikleriyle Orta Asya'dan günümüze kadar kullanılan ahşap direkli ve tavanlı camiler geleneğinin bir arada bulunduğu ve böylece; gelenekle yeniliğin harmanlandığı özgün bir yapıdır.

Anahtar Kelimeler

Belekler, Cami, Ahşap, Palmet, Osmanlı, Süsleme

* Dr. Öğr. Üyesi, İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi-Temel Eğitim Bölümü, İzmir/ Türkiye, razan.aykac@ikc.edu.tr, <https://orcidno/0000-0002-3267-1218>.

•
Abstract

Belekler Friday Mosque, which is located in Belekler Village of Ilgım District of Konya, is a rectangular planned construction covered with hipped roof inclined in four directions and without epigraph and foundation. A rectangular shaped room for Qur'an Course is located in the base in the west of mosque. The mosque is dated between the end of 18th century and the beginning of 19th century with reference to the plan, interior cover system and decoration features. The mosque which is classified as the wooden posts and wooden ceilings mosque has the wooden mihrab, minbar, gathering-place and ambo. These mihrab, minbar and ambo in the sanctuary area were adorned with S/C scrolls, floral and geometric motifs in accordance with the adornment characteristics of the Westernization period of the Ottoman Empire.

Constructions with the wooden posts and ceilings, the mudbrick and the plastered main wall and covered with the externally flat or hipped roof are preferred particularly in the villages of Ilgım, Akşehir, Kadınhanı, Beyşehir and Seydişehir. Belekler Friday Mosque of Ilgım is one of the best examples of wooden posts and wooden ceilings mosques in Konya.

Belekler Friday Mosque of Ilgım is a construction that keeps the adornment characteristics of the Westernization period of the Ottoman Empire in 18th-19th centuries and the tradition of the wooden posts and wooden ceilings mosques that have been used from the Central Asia period to the present day together. Thus; it is a unique construction that combines the tradition and the innovation.

•
Keywords

Belekler, Mosque, Wooden, Palmette, Ottoman, Decoration

GİRİŞ

Konya İlgın Belekler Mahallesinde bulunan Belekler Köyü Cuma Camisi kitabesi ve vakfiyesi bulunmayan, dikdörtgen planlı, üzeri dört yönden eğimli kırma çatı ile örtülü bir yapıdır. Ahşap direkli ve ahşap tavanlı camiler gurubunda yer alan yapının ahşap mihrap, minder, mahfil ve vaaz kürsüsü bulunmaktadır. İlgın Belekler Köyü Cuma Camisi ahşap direkli ve ahşap tavanlı camilerin bölgedeki güzel bir örneğidir. Günümüzde ibadete kapalı olan cami depo olarak kullanılmaktadır. Korunması gerekli kültür varlığı olarak henüz tescil edilmemiştir.

İlgın'ın güneyinde Beyşehir ile sınır olan Belekler Mahallesi (köy) yerleşim yeri olarak orman içerisinde kurulmuştur. Eski bir yerleşim yeri olan ve köyün içinde cami, mezarlık, köprü ve çevresinde yapı kalıntıları mevcuttur (Foto.1-2). Köyde genellikle iki katlı evler görülmektedir. Bu evler kerpiç malzemeden yapılan geleneksel konutların günümüze ulaşabilen az sayıdaki örneklerindedir. Köyde geçim kaynağı tarım ve hayvancılıkla sağlanmaktadır. Köydeki mezarlık alanlarda XVIII-XIX. yüzyıla ait mezar taşları bulunmaktadır¹.

Belekler Mahallesi (Köyü) Camisi

Batı istikametinde akınlarda bulunan Türkmen kitleleri akınları Belekler Köyünün Cuma Camisi olan yapı, köyün merkezinde yer almaktadır (Foto.1-3). Caminin tarihini verecek kitabe vakfiyesi bulunmamaktadır. Ancak caminin plan, malzeme ve süsleme özellikleri ile köydeki mezar taşlarının tarihi bu caminin XVIII. yüzyıl sonu XIX. yüzyıl başı Osmanlı dönemine ait olduğuna işaret etmektedir. Cami içerisindeki mimari elamanlar dönemin süsleme özelliğine uygun olarak S/C kıvrımları, bitkisel ve geometrik motiflerle tezyin edilmiştir.

Cami dıştan 11.88 x 14.40 m ebatlarında dikdörtgen planlı, üzeri dört yönden eğimli kırma çatı ile örtülüdür (Çizim.1). Caminin avlusu batı tarafta olup avluya güneydeki kapıdan girilmektedir (Foto.4). Avluda sonradan yapılmış bir çeşme bulunmaktadır. Caminin batısında, alt katta dikdörtgen bir kapıdan girilen, dikdörtgen planlı bir Kuran Kursu yer almaktadır ve burası da camide olduğu gibi günümüzde depo olarak kullanılmaktadır.

Yapı dıştan açık mavi renkte boyalı olup sade tutulmuştur. Batı cephede iki ve kuzeybatı köşedeki girişin üzerinde bir, güney cephede mihrabın iki yanında altlı üstlü iki, minberin batısında bir, doğu cephede iki olmak üzere pencerelerle iç mekân aydınlatılmaktadır. Kuzey cephede ise pencere açılmamıştır.

¹ Belekler köyü mezar taşları ayrıntılı bilgi için bkz.: Razan Aykaç vd.; *Ebedi İstirahatgah İlgın Mezar Taşları*, Konya, 2019, s. 470-477.

Kuzeybatı köşeden harim mekânına giriş kapısı açılmıştır. Giriş kapısına beş basamaklı yarım daire biçiminde taş merdivenlerle çıkılmaktadır. Kuzeybatı cephede giriş kapısının üstünde yer alan pencere ve diğer iki pencere haricinde Kuran Kursuna girişi sağlayan kapı ve yanında bir pencere bulunmaktadır (pencere günümüzde ahşap çıtalarla kapatılmış vaziyettedir). İki kanatlı giriş kapısı ahşap malzemedен olup, turkuaz renkte boyalıdır ve kapı kanatları üç bölüm halinde düzenlenmiştir (Foto.5). Üst kısımda kazıma tekniğinde zikzaklarla üçgenler oluşturulmuştur. Orta bölümde yine kazıma tekniğinde merkezden çevreye yayılan ışınsal biçimde yirmi kollu yıldız motifi işlenmiştir. Alttaki üçüncü bölüm zemine yakın olduğundan sade bırakılmıştır.

Harim mekânı 10.22 x 12.48 m ebatlarında dikdörtgen planlıdır ve iç mekâna kuzeybatı köşedeki ahşap kapıdan girilmektedir. Harimde; kuzey duvara bitişik altta müezzin mahfili, üstte ise kadınlar mahfili, güneydoğu köşede vaaz kürsüsü, kible duvarı ortasında mihrap ve mihrabın sağında minber yer almaktadır (Foto.6). Minbere bitişik kolon ile ayrılan, harim mekânına girince hemen sağda yer alan, harim mekânından 1,5 m yüksekliğinde, ahşap merdivenle çıkılan seki şeklinde bir kısım bulunmaktadır (Foto.7). Alttaki bulunan Kuran Kursu bölümünün içten yüksekliği yetersiz kaldığı için harim mekânında bu şekilde bir çözümlemeye gidilmiştir. Bu yükseltinin zemini de ahşap kaplıdır.

Harim mekânı ahşap direkli ve ahşap tavanlı camiler gurubu içerisinde yer almaktadır. İç mekânın zemini de ahşap döşeli olup ahşap tavan turkuaz renkte boyalıdır. Ahşap direklerin başlıkları üçlü volüt ve ortasında birer kabara ile süslenmiştir. Sütun başlıkları koyu yeşil, kırmızı ve sarı renkte boyalıdır. Tavanda, mihrap önündeki büyük olmak üzere üç tavan göbeği yer almaktadır. Ortadaki tavan göbeği dairesel biçimde olup merkezde bir kabara, kabaranın etrafında on iki yapraklı çiçek motifi bulunmaktadır. Bu motifin etrafı yapraklar ile merkezden dışa doğru ışınsal bir düzenleme ile yedi bölüme ayrılmıştır. Bölümlerin arası on iki yapraklı büyük ve altı yapraklı küçük çiçeklerle dolgulanmıştır. Çakma ve yapıştırma tekniği ile yapılan tavan göbeğinin dairesel çerçeve, zemin ve merkezde yer alan çiçeği kırmızı renkte; ışınsal yapraklar ve bu yaprakların böldüğü dilimler içerisindeki çiçekler koyu yeşil renkte boyalıdır. Mihrabın batı tarafında dairesel tavan göbeği; merkezinde altı yapraklı çiçek motifi ile bezelidir. Merkezden dışa doğru yine ışınsal biçimde yapraklarla yedi bölüme ayrılmış, bölümlerin içerisi altı yapraklı çiçeklerle dolgulanarak süslenmiştir. Mihrabın doğusundaki tavan göbeği batıdaki tavan göbeğine benzemektedir (Foto.8-11). Merkezden ışınsal biçimde düzenlenmiş yapraklarla birbirinden ayrılan bölümlerin içerisi burada da bitkisel bezemeli olup süsleme daha sadedir.

Kuzey duvara bitişik olarak yapılan ahşap mahfilin alt kısmı müezzin mahfili, bunun da kuzeydoğu köşesinde yer alan bölümü imam odası olarak düzenlenmiştir (Foto.12). Üstteki kadınlar mahfili altı ahşap direk üzerine oturmaktadır. Mahfile batı taraftaki ahşap merdivenle çıkılmaktadır (Foto.13). Mahfilin korkulukları eşkenar dörtgen şeklinde ahşap kafestendir. Bu mahfilin doğusunda (tavanda) çatıya çıkışı sağlayan dikdörtgen bir açıklık bulunmaktadır.

Kible duvarının ortasında, giriş ekseninde yer almayan mihrap; yarım daire planlı mihrap nişi ve yarım kubbe kavsaralıdır. Ahşap malzemeden yapılan mihrap, duvar yüzeyinden harim iç mekâna doğru hafif taşınılıdır (Foto.14). Mihrap nişi iki yandan iki bordürle sınırlandırılmıştır. Mihrabın zemini yeşil renk, üzeri kırmızı ve altın sarısı renkte boyalıdır. Dıştan birinci bordürde birleşim gösteren simetrik çiçekler birbirini takip etmektedir. Dış bordür içten eşkenar dörtgenlerle sınırlandırılmıştır. İkinci bordürün zemini yeşil renkte olup sarı renkte kenger yaprakları ve palmet motileri ile bitkisel bezelidir. Bu motifler S /C şeklindeki kıvrımlar arasına yerleştirilmiştir. Birinci bordür ile ikinci bordür arasında oval iki silme yer almaktadır. İkinci bordür ile mihrap nişini sınırlayan silme ise sarı renkte burmalıdır. Yarım daire planlı mihrap nişinin üstündeki yarım kubbe kavsara on iki dilimlidir (Foto.15). Merkezinde palmet, iki yanında sıralı vav motifiyle kubbe kavsarası dıştan tezyin edilmiştir. Yarım kubbe kavsaranın üzerindeki dikdörtgen kitabelikte "*Küllemâ Dehale Aleyhâ Zekerıyyal Mihrabe*" (Al-i İmran, 3/37) mihrap ayeti ta'lik hat ile yazılmıştır. Mihrabın üzerindeki levhada da yine mihrap ayeti yer alıp burada yazı karakteri celî sülüs hattır.

Mihrabın sağındaki ahşap minber 0.63 x 2.68 m ebatlarındadır. Minber; giriş, süpürgelik, yan aynalıklar, geçit/dolap, köşk korkuluğu, köşk ve külah bölümlerinden oluşmaktadır (Foto.16). Minberdeki süsleme ve renkler mihrap ve vaaz kürsüsünde yer alan bezemelerle benzerdir. Giriş bölümünün üst kısmı kaş kemer şeklinde düzenlenmiş olup tepelik ters ve düz palmetlerle bezenmiştir. Kaş kemerin yüzeyi ise S/C kıvrımlı ve ajurludur. Yan aynalıkların altındaki süpürgelik dört bölümlü olup ortadaki iki bölüm kaş kemerli niş biçiminde hareketlendirilmiş, diğer iki bölüm ise sade bırakılmıştır. Yan aynalıklarda sarı, kırmızı renklerle üçgen bordür ve turkuaz renkte ahşap bir çerçeve oluşturularak içerisi bitkisel motiflerle tezyin edilmiştir (Foto.17). Bitkisel bezeme sarı renkte boyalı olup S/C biçiminde kıvrımlar ile kenger yapraklarının girift kompozisyonundan meydana gelmektedir. Korkuluğun üst ve alt bölümü yeşil renkte boyalı, araları ise sarı renkte ahşapların uçlarının volütlü biçimde kıvrılmasıyla oluşmaktadır. Geçit/dolap bölümünün kapağının ortası; kırmızı renkte daire içinde, sarı renkte ışınal çizgilere sahip güneş motifi ve bunun iki yanında yine kırmızı renkte altı

yapraklı çiçek motifi ile süslenmiştir. Merkezde yer alan bu bezemenin alt ve üst kısmında simetrik yerleştirilmiş dörder daire içerisinde bitkisel bezemeler bulunmaktadır. Daireler ortada yer alan motifte olduğu gibi kırmızı renkte ve içerisindeki bitkisel bezeme sarı renkte boyalıdır (Foto.18). Alttaki dörtlü bitkisel bezeme altı yapraklı çiçek motifi; üstteki bitkisel bezemelerin ikisi palmet ve aralarında yıldız biçiminde geometrik motifler ile alttaki ikisi ise yine çiçek motifleriyle tezyin edilmiştir. Köşk korkuluğu da korkuluk ile aynı düzenlemeye sahiptir. Köşkün iki yönü kaş kemerli olup kemerin yüzeyi ajurludur. Etrafındaki çerçeve turkuaz, kaş kemer sarı, kemer köşelikleri kırmızı, çokgen külah ise turkuaz renkte boyalıdır.

Ayak, gövde ve korkuluk bölümlerinden oluşan vaaz kürsüsü caminin güneydoğu köşesinde yer almaktadır (Foto.19). Vaaz kürsüsü mihrap ve minber ile aynı malzeme ve süsleme ögesine sahiptir. Ayak kısmı altı dilimli olup araları sarı renkte boyalı çitalarla ayrılmıştır. Gövde kısmı girift olarak palmet ve kenger yapraklarıyla bezenmiş, üzerinde rahle yer almaktadır. Gövdenin alt ve üstünde eşkenar dörtgenlerden oluşan geometrik motifler şerit halinde sıralanmıştır. Vaaz kürsüsüne kible duvarına bitişik, üç basamaklı ahşap merdiven ile çıkılmaktadır.

Değerlendirme

Türkler Orta Asya'dan günümüze kadar ahşap direkli cami mimarisini severek uygulamışlardır. Arusul Felek Camisi ile başlayan ve Beyşehir Eşrefoğlu Camisiyle klasik şemaya ulaşan ahşap direkli ve ahşap tavanlı cami planı, Konya ve köylerinde günümüzde de tercih edilmektedir. Özellikle köylerde bolca bulunan ahşap, taş ve kerpiç malzemenin faydalanılarak yapılan bu camilerin üzerleri düz dam ya da kırma çatı, duvarlar kerpiç ve üzeri sıvalı şekildedir. Başta Beyşehir olmak üzere Iğın, Akşehir, Doğanhisar ve Seydişehir'deki camilerin birçoğu buna örnektir².

Belekler Köyü Ortaçağ ve sonrasına ait kültür varlıklarının olduğu önemli bir dağ köyüdür. Köyde Roma dönemine ait aslan başı (Foto.2), Osmanlı dönemine ait Cuma Camisi (Foto.3), yine Osmanlı dönemine ait mezar taşları ile iki katlı kerpiç malzemenin yapılan geleneksel konutlar bulunmaktadır (Foto.1).

² Ayrıntılı bilgi için bkz; K. Otto Dorn; "Seldschukische Holzaulen Moscheen in Kleinasien", *Aus der Welt der Islamischen Kunst. Festschrift für Ernst Kühnel*, Berlin, 1959, s. 59-88; Gönül Öney, "Anadolu'da Selçuklu ve Beylikler Devri Ahşap Teknikleri", *Sanat Tarihi Araştırmaları*, III, İst., 1970, s. 135-149; Yılmaz Önge, "Selçuklularda ve Beyliklerde Ahşap Tavanlar", *Atatürk Konferansları*, V, Ankara, 1975, s. 179-196; Mehmet Önder, *Mevlânâ Şehri Konya*, Ankara, 1971; Yaşar Erdemir, *Konya ve Yöresindeki Nakışlı Ahşap Camiler (S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Basılmamış Doktora Tezi)*, Konya, 1985; a.mlf., "Konya Beyşehir Bayındır Köyü Camii", *Vakıflar Dergisi*, XIX, Ankara, 1986, s. 193 – 206; Ahmet Çaycı, *Eşrefoğlu Beyliği Dönemi Mimari Eserleri*, Ankara, 2008.

Belekler Köyü Cuma Camisinin kitabesi ve vakfiyesi bulunmamaktadır. Ancak plan, iç mekân, örtü sistemi, malzeme ve süslemeleri ile yöredeki benzer camilerle karşılaştırılınca yapıyı XVIII. yüzyılın ikinci yarısıyla XIX yüzyılın ilk yarısı Osmanlı dönemine tarihlendirmek mümkündür. Cami ahşap direkli ve ahşap tavanlı, üzeri dört yöne eğimli kırma çatıyla örtülüdür. Ayrıca caminin batı cephesinden girilen dikdörtgen planlı Kuran Kursu bulunmaktadır.

Belekler Köyü Camisi bölgede Beyşehir Eşrefoğlu Camisinden sonra günümüze kadar sevilerek uygulanan ahşap direkli camilerin devamıdır. Bu kapsamda başta Ilgın Eldeş Köyü Camisi (XVIII-XIX. yüzyıl), Ilgın Balkı Köyü Camisi (XVIII-XIX. yüzyıl) (Foto.20), Ilgın Gölyaka Köyü Camisi (XIX. yüzyıl) (Çizim.2; Foto.21), Yukarı Çiğil Fazıl Camisi (XVIII. yüzyıl) (Foto.22), Ilgın Sadık Köyü Camisi (XVIII-XIX. yüzyıl) (Foto.23)³, Kadınhanı Çavundur Camisi⁴ (Çizim.3), Ladik Camisi (XIX. yüzyıl)⁵, Seydişehir Mesudiye Köyü Camisi⁶, Konya Merkez Tahtalı Mescit⁷ ile benzerdir.

Konya'nın köylerinde pek çok yapıda görülen cephe düzeni, malzeme ve teknik açıdan ahşap, kerpiç, sıva uygulamaları burada da görülmektedir. Caminin cephesi günümüzde mavi renkte boyalıdır. Beyşehir, Ilgın⁸, Kadınhanı⁹ ve Sarayönü'ndeki aynı dönem camilerle cephe ve malzeme açısından benzerdir.

Bölgenin ustaları tarafından geleneksel özelliklerle yapılmış caminin mimarı belli değildir. Orman köyü olması nedeniyle camide malzeme olarak ahşap tercih edilmiş, ormandaki çamlardan temin edilen bu malzeme hem yapı hem de süsleme malzemesi olarak kullanılmıştır. Caminin duvarlarında geleneksel malzeme olan kerpiç kullanılmıştır. Sütun başlıkları ise bölgede başta Eldeş Köyü Camisi olmak üzere Yukarı Çiğil Fazıl Camisinde de olduğu gibi tomruklardan yapılmış, üzerinde sarkıtlar ile S/C kıvrımları yer almaktadır.

Kible duvarının ortasındaki mihrap ahşap malzemeden yapılmış, yarım daire planlı bir niş ile yarım kubbe kavsaralıdır. Ilgın Eldeş Köyü Camisi¹⁰, Ilgın Gölyaka Köyü Camisi, Göstere Köyü Camisi, Gölköy Camisi (Foto.24) ve Argıt Baba

³ Ali Boran, *Ilgın Kültür Envanteri*, Konya, 2013, s. 53.

⁴ Haşim Karpuz, *Türk Kültür Varlıkları Envanteri Konya*, C.III, Ankara, 2009, s. 1983

⁵ Karpuz, *age.*, C.III, s. 2095.

⁶ Karpuz, *age.*, C.III, s. 2165.

⁷ *Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri*, Konya, 2010, s. 266.

⁸ Ali Boran, *Kadim Şehir Ilgın*, Konya, 2019, s.43-64.

⁹ Haşim Karpuz, "Konya Kadınhanı'ndaki Vakıf Camiler", *Vakıf Medeniyeti Sempozyumu Kitabı*, Ankara, 2003, s. 201 – 221.

¹⁰ Boran, *age.*, 2013, s. 186.

Tekkesi Camisinin mihrabı, Konya Dolap Mektep Mescidi¹¹ (XIX. yüzyıl), Sille Ak Camisi¹² ve Konya Merkez Yolcuoğlu Mescidi¹³ aynı düzenleme ve süsleme özelliğine sahiptir.

Mihrabın sağındaki minber turkuaz, sarı, kırmızı, koyu yeşil renkte boyalıdır. S/C kıvrımlı bitkisel ve geometrik süslemelerin benzerlerine Eldeş Köyü Camisi¹⁴, İlgin Gölyaka Köyü Camisi¹⁵ (Foto.25), Ağalar Köyü Camisi¹⁶, Sille Ak Cami ve Konya Merkez Yolcuoğlu Mescidinde rastlanmaktadır¹⁷.

Güneydoğu köşedeki vaaz kürsüsü ahşap malzemeden olup yüzeyindeki bezeme ve renkler cami içerisindeki mihrap, minber, tavan göbeği, sütun başlıklarıyla aynı özellikte olup dönemin üslup özelliğini yansıtmaktadır. Bu açıdan bölgedeki Gölköy Camisi ve Eldeş Köyü Camisi ile benzer özelliktedir¹⁸.

SONUÇ

İlgin Belekler Köyü barındırdığı kültür varlıkları ve geleneksel konutlarıyla bölgedeki betonlaşmanın az olduğu nadir yerlerden biridir. Belekler Köyü Camisi, köyün Cuma Camisi olup ahşap direkli ve ahşap tavanlı, üzeri kırma çatıyla örtül, tescilli olmayan önemli bir kültür varlığıdır. Özellikle ahşap direkleri ve tavanı, mihrabı, minberi, mahfil, vaaz kürsüsü, sütun başlıkları, kapı kanatları Osmanlı'nın batılılaşma dönemi özelliğini yansıtmaları açısından büyük öneme sahiptir. Günümüzde terk edilen ve her geçen gün de özgünlüğünü hızla kaybeden bu kültür varlığının ivedi bir şekilde tescillenerek korunması ve asli hali ile kullanılması temennisiyle...

¹¹ Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri, Konya, 2010, s. 113.

¹² Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri, Konya, 2010, s. 237.

¹³ Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri, Konya, 2010, s. 277.

¹⁴ Boran, *age.*, 2019, s. 76.

¹⁵ Boran, *age.*, 2019, s. 79.

¹⁶ Boran, *age.*, 2013, s. 176-179.

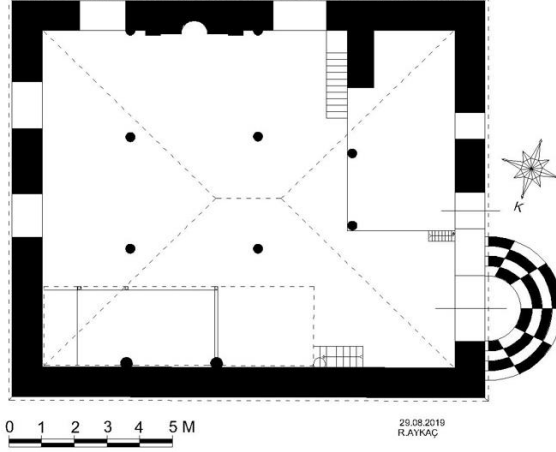
¹⁷ Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri, Konya, 2010, s. 237; 277.

¹⁸ Boran, *age.*, 2019, s. 76.

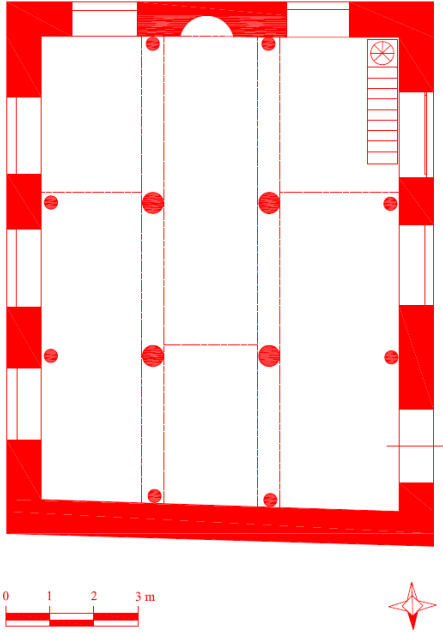
KAYNAKÇA

- AYKAÇ, Razan vd., *Ebedi İstirahatgah İlgın Mezar Taşları*, Konya, 2019.
- BAHAR, Hasan, "İlgın ve Çevresi Höyükleri 1994", *XVII. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu*, Ankara, 1995, s. 154.
- BAHAR, Hasan, *Eski Çağ Konya Araştırmaları I*, İstanbul, 1996.
- BORAN, Ali, "İlgın'daki Kültür Varlıklarının Durumu", *I. Ulusal İlgın Sempozyumu*, İlgın Belediyesi Kültür Yayınları, Konya, 2012, s. 103-120.
- BORAN, Ali, "İlgın ve Köylerindeki Tarihi Eserler", *Geçmişten Günümüze Bütün Yönleriyle İlgın*, İstanbul, 2001, s. 24-57.
- BORAN, Ali, *İlgın Kültür Envanteri*, Konya, 2013.
- BORAN, Ali, *Kadim Şehir İlgın*, Konya, 2019.
- ÇAYCI, Ahmet, *Eşrefoğlu Beyliği Dönemi Mimari Eserleri*, Ankara, 2008.
- ERDEMİR, Yaşar, *Konya ve Yöresindeki Nakışlı Ahşap Camiler (S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Basılmamış Doktora Tezi)*, Konya, 1985.
- ERDEMİR, Yaşar, "Konya Beyşehir Bayındır Köyü Camii", *Vakıflar Dergisi*, XIX, Ankara, 1986, s. 193 – 206.
- KARPUZ, Haşim, "Konya Kadınhanı'ndaki Vakıf Camileri", *Vakıf Medeniyeti Sempozyumu Kitabı*, Ankara, 2003, s. 201 – 221.
- KARPUZ, Haşim, *Türk Kültür Varlıkları Envanteri Konya, C.I-III*, Ankara, 2009.
- Konya İl Merkezi Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Envanteri, Konya, 2010.
- OTTO DORN, K., "Seldschukische Holzaulen Moscheen in Kleinasien", *Aus der Welt der Islamischen Kunst. Festchrift für Ernst Kühnel*, Berlin, 1959, s. 59-88.
- ÖNEY, Gönül, "Anadolu'da Selçuklu ve Beylikler Devri Ahşap Teknikleri", *Sanat Tarihi Araştırmaları*, III, İstanbul, 1970, s. 135-149.
- ÖNGE, Yılmaz, "Selçuklularda ve Beyliklerde Ahşap Tavanlar", *Atatürk Konferansları*, V, Ankara, 1975, s. 179-196.
- ÖNDER, Mehmet, *Mevlânâ Şehri Konya*, Ankara, 1971.
- SAMUR, Tahsin, *İlgın'da Türk Devri Yapıları*, Konya, 1992.
- SARRE, F., *Küçükasya Seyâhati-1895 Yazı*, (Çev. Dârâ Çolakoğlu), İstanbul, 1995.

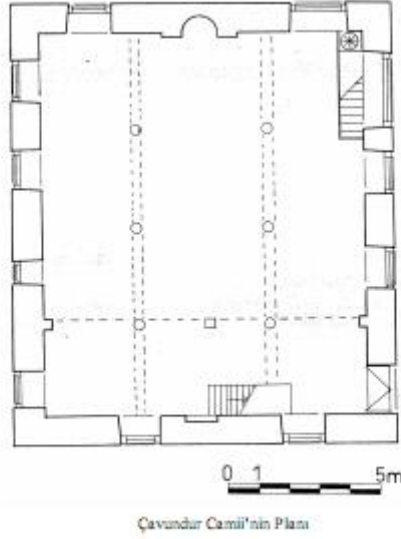
EKLER:
Çizimler

Çizim 1. Ilgın Belekler Köyü Camisi

Çizim 2. Ilgın Gölyaka Köyü camisi (A. Boran'dan).

Çizim 2. İlgın Gölyaka Köyü camisi (A. Boran'dan).

Fotoğraflar

Foto.1. Belekler Köyü

Foto.2. Belekler Köyü Köprü Başındaki Roma Dönemi Aslanı

Foto.2. Belekler Köyü Köprü Başındaki Roma Dönemi Aslanı

Foto.4. Belekler Köyü Cami Batı Cephe – Avlu ve Giriş

Foto.5.Cami Ahşap Kanatlı Giriş Kapısı

Foto.5.Cami Ahşap Kanatlı Giriş Kapısı

Foto.7.Kuran Kursunun Harim Mekânındaki Yükseltisi

Foto.8. Ahşap Tavan

Foto.9. Ahşap Tavan-Sütun Başlığı-Tavan Göbekleri

Foto.10. Tavan Göbekleri-Detay

Foto.11. Ahşap Sütun Başlığı

Foto.12. Kuzey Duvarı Müezzin ve Kadınlar Mahfili

Foto.13. Kadınlar Mahfiline Çıkış Merdiveni

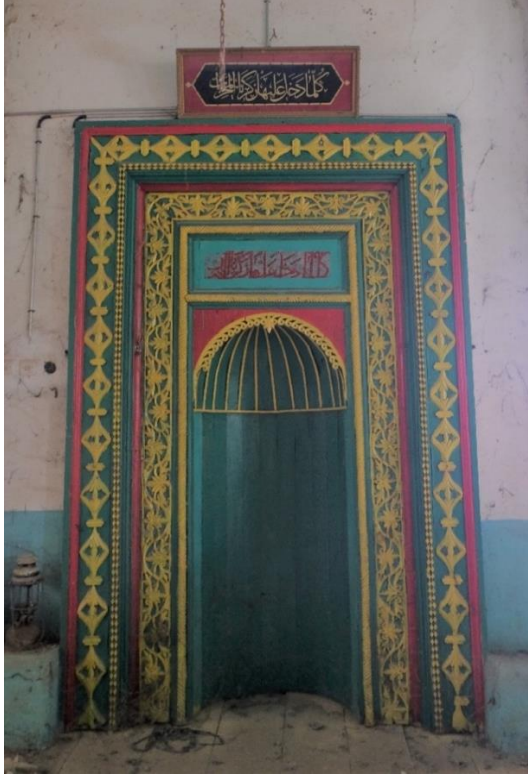

Foto.14. Mihrap

Foto.15. Mihrap - Detay

Foto.16.Minber

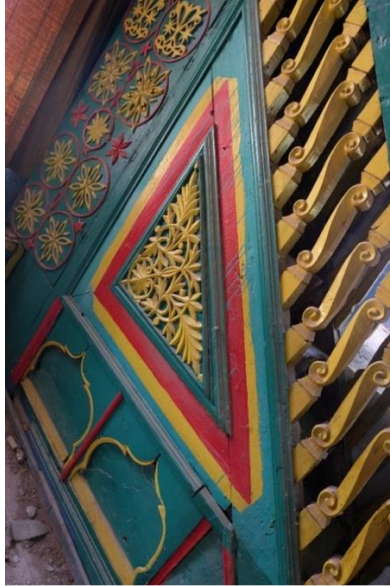

Foto.17. Minber – Detay

Foto.18. Minber- Süsleme Detay

Foto.19. Vaaz Kürsüsü

Foto.20. Balkı Köyü Camisi

Foto.21. Ilgın Gölyaka Köyü Camisi

Foto.22. Ilgın Yukarı Çiğil Fazıl Camisi

Foto.23. Ilgın Sadık Köyü Camisi

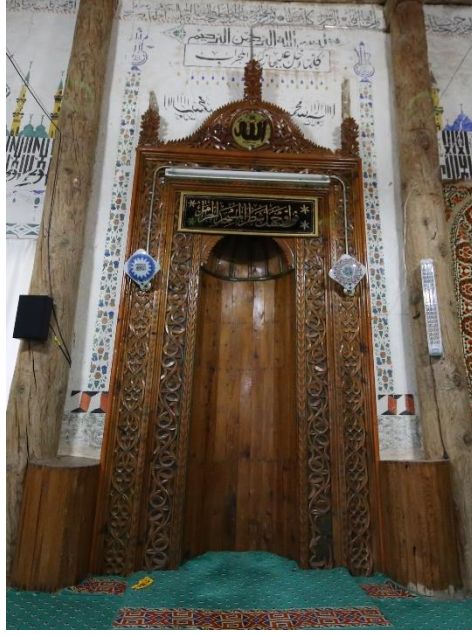

Foto.24. Ilgın Gölyaka Camisi Mihrabı

Foto.25. Ilgın Gölyaka Camisi Mihrabı

